

Redaktora vārdi

Neierastā vilinājums

7. II Mazajā skolā audzēkņi un skolotāji varēja neierasti iepazīties ar mūziku. Ar instrumentiem, ar mūzikas radīšanu, ar atskaņošanu. Klausoties, līdzī dzīvojot, domājot, darbojoties. Pašiem izmēģinot spēkus. Diezin vai kāds skolēns pēc abām nodarbībām palika vienaldzīgs.

Paldies idejas autoriem un īstenotājiem — trimdas komponistam Andrejam Jansonam, Mūzikas akadēmijas pieciem jauniešiem mūziķiem un ASV vēstniecībai Latvijā! Aizraujošās mācību stundas lika aizdomāties. Kādas milzu iespējas slēpj droši vien arī citi, šķietami nepateicīgi un sausi mācību priekšmeti. Cik patiesībā tas maz maksā, ja vien ir doma un griba. Apzināsimies savus resursus, kaut vai mūzikā! Arī mūsu skolas absolventi mācās — kāds Ventspilī, kāds Rīgā. Pateicoties viesiem par idejas aizmetni, raudzīsim pašī ļauties neierastā vilinājumam! Tieši neparastais uzrunā un atstāj ilglaicīgas pēdas sirdīs un prātos.

Alnis Auziņš

No sirds uz sirdi

Novada dziedājošo talantu koncertā 16. II mīlestību pret dziesmu un savu vaļasprieku izstaroja 26 dažādi priekšnesumi, to apliecināja pārpildītā zāle Kolkas tautas namā, aplausi, kopības un svētku izjūta.

Laureāti pēc skatītāju balsojuma

1. Regīna Rūmniece un SIA Līcis 93 ansamblis ar *Labvēlīgā tipa dziesmu Tu saki jā.*

2. Elīza Sakniņa un Māris Podiņš ar Ulda Marhilēviča un Guntara Rača dziesmu *Mēs varam līdzās būt.*

3. Diamanta Duplava ar Imanta Kalniņa un Vizmas Belševicas dziesmu *Dūdieviņš* un Andris Pūpolbergs ar Agra Gedroviča un G. Rača dziesmu *Klusā daba.*

Koncerta audioierakstu var noklausīties Kolkas interneta vietnē www.kolka.lv.

Rodertu ģimene atklāja talantu parādi. Uz starta uztraukuma rēķina mammas Janas mazais misēklis sākumā, toties to pārpārēm atsvēra Ervina drošā uzstāšanās. Prieks, ka Rodertu vecākais dēls pieņemties ne tikai augumā, bet arī dūšā. Šim priekšnesumam varētu piešķirt saliedētās ģimenes balvu.

Andra Pūpolberga atzīstamo ģitāras spēles prasmi un dziedājumu papildināja atturīgs skatuves šarms. Kur nu vēl beigu rozīnīte — publikā iesviesta gaisa buča!

Sajūsmu klausītajos un skatītajos radīja māsas Ilga un Dīna Ivanovas, izmantojot plastmasas krūzes ritma izklapēšanai. Cik ilgu laiku meitenes veltījušas treniņiem? Skaidrs, ka divatā pieslīpēt ritmu jau nav vienkārši, kur nu vēl saskaņot kopā ar dziesmu *Your Gonna Miss Me!*

Jauku saspēli baudījām mazās Annas Jansones un Evitas Ernštreites izpildītajā Rai-

monda Paula Sikspārņa *Fledermauša* dziesmā. Evita no jauna sevi apliecināja ne tikai kā līdisku dziedātāju un daudzpusīgu mūziķi, bet arī kā aktrises dotībām apveltītu cilvēku, kas spēj iejusties pat ļoti atšķirīgos tēlos.

No Kristas Veinbergas dzīvespriecīgās *Lullas* atmiņā palika īssaruna ar pavadošās grupas dziedātāju Valteru Laķevicu, kā arī Kristas – Lullas kavaliera izveicība un spēks, kas savu nākamo karalieni izdancināja, «klēpītē(i) saņemdamis».

Dzīvespriecīgus uzsvarus koncerta norisē iemeta deju grupa *Sensus*, īpaši ar pirmo priekšnesumu *Dambrete* (skatīt attēlu pa labi). Meiteņu aizrautību un mīlestību pret darāmo novērtēja arī zālē sēdošie.

Savdabīga pasākuma rīkotāju izdoma — šoreiz par vadītājiem uzaicināt nevis jauniešus, bet gan labākos vidējās paaudzes konferansjē Baibu Dūdu un Aigaru Zadiņu. Baiba šajā lomā peldēja kā zivs ūdenī un lidoja kā putns gaisā. Mana speciālbalsa Baibai — labākajai vadītājai.

Koncerta otrās daļas sākumā piedzīvojām Valtera Laķevica benefīci. Apbrīnas vērts ir Valtera skatuves šarms un darbošanās daudzveidība. Gan dziedot vienam, gan piedrotojoties fona dziedātājiem, gan *piepelnīties* par skatuves strādnieku, gan ar zvaniņa šķindināšanu atgādinot, cik laika atlicis līdz koncerta sākumam. Katra epizode ir kā mīniloma, un skatītāji to novērtē.

Tad nāca priekšā divi dvēseliski priekšnesumi krievnieku mēlē. Anitas Kuzminas, Ninas Dāvidsones un Regīnas Rūmnieces *Po Donu gulajet* šķita varen autentiski (skatīt foto lejā), taču kādus uzslavas vārdus tad lai rod nākamajam programmas numuram, Irinas Māgures izpildītajai dziesmai *Poi, gitara?* Teicami! Reizē jāuzslavē Kolkas lieliskie pavadošie mūziķi: Inora Sproģe, Evita Ernštreite, Dzintra Tauniņa, tāpat Andris Pūpolbergs, Oskars Sproģis, Alise Ralle un Emīls Bogdanovics. Īpaši Inoras, Evitas un Dzintras spēle ar izpildītājiem, arī neuzkrītoša palīdzība — tas saviļņo ne mazāk par solistu veiksmēm.

Uzslavu pelnījusi Diamanta Duplava par Imanta Kalniņa *Dūdieviņu*. Kalniņa dziesmas ir pārbaudījums ikkatram dziedātājam, tās tomēr nav nekādas *Anniņas, vanniņas!*

Savukārt Laines Šmites uzstāšanās, dziedot Kaspāra Ansona *Kafijas krūzi* un uz klavierēm pašai sevi pavadot, manuprāt, bija viens no visprofesionālākajām.

Viens no koncerta ieguvumiem — dažādība. Gan dalībnieku vecuma, gan izpildījuma, gan dziesmu ievirzes ziņā. Bukete izdevās krāsaina, un muzikālo daudzveidību noteikti kuplināja arī Ievas Zemītes pārliecinoši izpildītā Džerija Foremana (*Jerry Foreman*) dziesma *Only Hope*, lai gan Ieva tikai kādu trešo ceturto reizi mūžā dziedāja mikrofonā.

Ar ovācijām skatītāji apbalvoja vīru ansambļa *Vienreizējā disonanse* — solista V. Laķevica un piedziedātāju Alda Pinkena un Māra Podiņa — braši nodziedāto *Labvēlīgā tipa* sacerējumu *Tā man iet* ar grozītu piedziedājumu: «Kompas rāda Kolkasrugu un Dundagu mazliet». Ko šaudīgā kompasa bultiņa rādīs Kolkas trio novada centrā? Vēl viens ie-

mesls aiziet uz 2. III koncertu pilnī!

Un tad nāca salda is ēdiens — *Labvēlīgā tipa* dziesma *Tu saki jā* ansambļa *Līcis 93* un Regīnas Rūmniece iestudējumā. Spožs teatralisms, pilnīgi aizraušāns savā tēlā, īpaši jau Regīnas uznācienā. Publikas urravas apliecināja — te jābūt pirmajai vietai!

Savukārt ar pilnīgi citu tonkārtu, ar jaunības svaigumu un romantismu klātesošo sirdis iekaroja Elīza Sakniņa un Māris Podiņš, nodziedot Ulda Marhilēviča un Guntara Rača *Mēs varam līdzās būt.*

Izskanā — balsošana un labāko kvarteta apbalvošana, domes priekšsēdētājas Lindas Pavlovskas un izpilddirektors Ingas Ralles apsveikumi, *Lustīgā blumīzera* iejušanās vakara muzikālo vadītāju lomā. Tad vēl visu dalībnieku kopdziesma, pateicība rīkotājiem par lielo darbu, kam pievienojas arī šo rindiņu autors. Visbeidzot, nevar nepieminēt vismazāko skatītāju, knauķu un knīpu, piepešo, neiestudēto rotaļdanci skatuves priekšā kopā ar Evitu Ernštreiti un Janu Roderti, kas nepārprotami vēstīja — aug jauni talanti!

Aļņa Auziņa teksts, Ineses Dāvidsones foto

Dundagā

2. III plkst. 18.00 pilnī novada talantu koncerts *No sirds uz sirdi*, plkst. 22.00 balle. Spēlē Jānis Kalniņš no grupas *Rojas*. Ieejas maksa uz koncertu Ls 2, uz balli Ls 2, uz koncertu un balli Ls 3.

8. III plkst. 19.00 aktiera Andra Bērziņa koncerts. Ieejas maksa Ls 3, pensionāriem Ls 2. Biļetes iepriekšpārdošanā Dundagas Kultūras pilī vai pa telefoniem 22021270 vai 63237859.

Pie mums, uz zemēm

Iedzīvotāju interesēs

Sarunā ar Kolkas pagasta pārvaldnieku Aldi Pinkenu atskatāmies uz pērn paveikto un šogad iecerēto.

— **Kas no padarītā ir īpašas pieminēšanas vērts? Vai kremt arī kas nepaveikts?**

— Pagājušo sauktu par vidēji normālu gadu. Gana piesātinātu, lai būtu, ko atcerēties, un pārsvarā tās bijušas labas lietas. Tie nav bijuši grandiozi darbi, bet vajadzīgi. Gan interneta lapas, gan avīzes lasītāji atceras Kolkas notikumu *Top 20*, kas arī labi atspoguļo visu aizvadīto gadu. Ir paveikti saimnieciskie darbi, lai iedzīvotāji gūtu no pašvaldības to, kas viņiem jāsaņem, — pakalpojumus. Lai arī esam *lauki*, mums tomēr jāturas zināmā līmenī, jo še apgrozās pietiekami daudz viesu, svešinieku. Arī tas uzliek pienākumus.

Kolhoza laikos Kolkā cēla, viss attīstījās un auga. Tas piepeši aprāvās. Žogi, nami, koki, zaļumi — tas viss strauji noveco, un to visu vajadzētu regulāri atjaunot. Pērn tam pievērsos, šogad jāturpina. Tie ir nelieli remontī, kā lībiešu centrā *Kūolka*. Man likās būtiski: ja tik daudz cilvēku centru apmeklē, tad nevar izlikties, ka tas nav nekas.

— **Lībiešu centrā gada beigās sākās remonts un kaut kas vēl turpinās šogad?**

— Jā, pērn ielikām logus un nomainījām elektroinstalāciju. Tagad saviem spēkiem kosmētiski remontējam.

— **Tas nozīmē, ka uz Lieldienām, kad lībiešu centrs svinēs 20 gadu jubileju, tur viss būs glīti saposts. Šo gadadienu varēji minēt kā vēl vienu pamatojumu labiekārtošanai.**

— Kad pērn šo jautājumu rosināju, par 20 gadu jubileju nedomāju. Man tas liekas pašsaprotami — ir īpašums, kurā kaut kas notiek, ko apmeklē cilvēki, turklāt šis objekts no jebkura viedokļa ir viena ko Kolkas vizītkartēm. Pērn, pārdomājot budžeta izveidi, sapratu, ka līdz šim, vismaz Kolkas pagastam, nekad nav ielānotā nauda tamlīdzīgiem remontiem un atjaunošanas darbiem. Nav mērķa — regulāri un sistemātiski katru gadu kaut ko nelielu izdarīt. Kad budžetā šādiem nolūkiem paredzēju naudu, tad brīžiem nācās saskarties ar neizpratni: kā, nākamā gada budžetā paredzēta lielāka nauda nekā pērn? Kāpēc? Mums jāturas iepriekšējā gada līmenī!

— **Varbūt tās vēl krīzes gadu sekas, kad samazināja pašvaldībā strādājošo algas, cirpa visādus izdevumus...**

— Krīze tā kā būtu beigusies, un tās summiņas jau nav dižas. Taisnība, pērn tomēr izdevās atbalstu gūt, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem summa pašvaldībai piederušā nekustamā īpašuma — ēku, kapu, ceļu — uzlabošanai ir pieaugusi aptuveni trīsreiz. Kopumā kādus 5000 latus ieguldījām visā tajā, kas uzlabo pakalpojuma kvalitāti, kas sniedz cilvēkiem komfortu. Vienmēr gadās arī visādas neparedzamas lietas, avārijas. Tad jāstrādā, lai tās novērstu un atjaunotu iepriekšējo stāvokli. Tie nav uzlabojumi.

— **Nu re, tad jau visumā tomēr vērojams progress!**

— Jā. Lielākā cīņa parasti ir par to, ka tavs budžets nedrīkst pārsniegt iepriekšējā gada līmeni. Ir ļoti grūti pierādīt, ka nākamajā gadā tajā pašā izdevumu pozīcijā vajadzētu vairāk naudas. Protams, apzinos, ka vajadzību visā novadā tiešām ir daudz. Un pats galvenais — mēs visi strādājam iedzīvotāju labā.

Pati pagasta pārvalde jau lielākoties pilda administratīvi birokrātiskās funkcijas. Visus likumā noteiktos pašvaldības pakalpojumus iedzīvotāji saņem.

— **Droši vien katrā darbā ir svarīga atgriezeniskā saite. Kā tu uzzini cilvēku viedokli par sniegtajiem pakalpojumiem?**

— Ja īpaši nepūlas, tad atgriezeniskās saites nav. Un, pat ja organizē, to dabūt ir grūti. Slikti ir tas, ka problēmu gadījumā tās mēģina risināt no otra gala — nevis izstāsta man,

bet pavēsta kādam, tas atkal paziņo tālāk.

— **Slavenie klusie telefoni.**

— Jā. Un tad es dabūju atpakaļ bieži vien sagrozītu ziņu. Turklāt tirgus sarunu varian-

• Bankomātu Kolkā iecienījuši gan Latvijas, gan Lībijas lībieši.

A. Pinkena redzējums

tu sekmē pat ļaudis, kam vajadzētu zināt normālo secību — pasakot tieši man. Neviens nevar pārnest, ka, šādi rīkojoties, viņš ciestu vai pazeminātos dzīves līmenis.

— **Tev gan sabiedriskās domas izziņāšanā ir palīgs — ciema valde, kādas mums diemžēl nav citviet.**

— Jā, man tā daudz palīdz.

— **Jūs pērn sarīkojāt tautas sapulci, arī tas vērtējams kā izpētums. Bet vai tu uzzini viedokļus arī neformāli, piemēram, ejot pa ielu vai kora mēģinājumos? Tā ir tava priekšrocība — tu esi Kolkas dzīvē iekšā nepārtraukti.**

— Tā arī uzzinu, un šos viedokļus ļoti ņemu vērā. No otras puses, Kolkas interneta lapā esmu piedāvājis vairākas iespējas, to skaitā arī anonīmi pateikt savu ziņu. To neizmanto nemaz. Un tomēr derētu internetā taisīt aptaujas, lai uzzinātu atbildes uz konkrētiem, būtiskiem ikdienas jautājumiem.

— **Bet vispār Kolkas interneta lapu apmeklē pietiekami bieži?**

— Caurmērā simt cilvēku dienā, un tas ir gana daudz. Jā, visā visumā uzzināt viedokli nav viegli. Turklāt tie, kas visskaļāk runā un kurus tādēļ arī vislabāk sadzird, bieži vien nav vairākuma domu paudēji. Grūti uzzināt vidējo viedokli.

— **Viens no sabiedrībā uzteiktajiem ieguvumiem pērn bija bankomāta ierīkošana.**

— Līdz tam to varēja saukt par neiespējamo misiju. Vai bankomāts paliks arī turpmāk, apsolīt nevaru. Ir zināms, ka Hipotēku bankai bankomātu tīkla vairs nebūs, tas būtu jāpārņem citai bankai.

— **Es saprotu, ka apgrozījuma dati ir iepriecinoši.**

— Nu ja, tā ka ar darba iespējām Kolkā viss ir kārtībā, algas skaita uz banku kontiem, un transakciju skaits ir pietiekami liels. Bet uz *rokas* man šādas precīzas informācijas nav, un vēl ir jautājums, vai šie dati apmierinātu kādu citu banku. Ko varēšu, to darīšu, jo skaidras naudas saņemšanas pakalpojums ir ļoti nepieciešams kā pašiem, tā arī mūsu viesiem.

— **Tagad pievērsīsimies lielajiem darbiem šogad!**

— Būs jānomaina viss apgaismojums gal-

venajā ielā. Varbūt tas nenotiks pašā piemērotākajā laikā, jo priekšā arī ūdenssaimniecības rekonstrukcija. Loģiskāk būtu salāgot šos *zemes* darbus, bet diemžēl situācija ir tāda, ka a/s *Sadales tīkli* šogad ir ieplānojuši pārbūvēt savas līnijas, un mēs esam spiesti *skriet līdzī*. Kolkas ciema ūdenssaimniecības rekonstrukcija nav mans projekts, tas ir pašvaldības SIA *Kolkas ūdens* pārziņā, bet notiek manā teritorijā. Tas Kolkai būs ļoti nozīmīgs projekts, kas gan uzlabos pakalpojuma kvalitāti, gan būtiski samazinās problēmas pakalpojuma sniedzējam, jo arī ūdenssaimniecība ciemā ir veca gan fiziski, gan morāli.

Tad vēl ar Eiropas Zivsaimniecības fonda

— **Vēl pašā ragā saimnieko Drosma Greiško.**

— Jā, bet tas nav mans nopelns. Atkārtoju: ar to, kas mums sezonā ir, noteikti nepietiek. Tautas namā strādāja uzņēmēja viena pati, viņa nevar pastāvīgi uzturēt plašu piedāvājumu un restorāna vēriena jaudas un servisu, un tas nozīmē arī laikā ierobežotu piedāvājumu. Bet tas vismaz ir kaut kas. Vai būs nākamvasar? Ceru, ka būs. Es iespējamus uzņēmējus saprotu. Sezona ir ļoti īsa, un, ja tas cilvēkam ir vienīgais bizness, tad droši vien nerentējas. Mums bija viens bārs, bet tas, cik zinu, negrasās atjaunoties, tāpat arī viesnīca.

Jā, ar privāto uzņēmēju sniegto pakalpojumu jaudu ir problēmas. Bet — tās nav pašvaldības funkcijas. Skolā ēdināt cilvēkus no malas nedrīkst! Tāpat ir ar bankomātu. To Kolkā ļoti vajag, bet ar to nodrošināt sabiedrību neietilpst pašvaldības uzdevumos. Taču mēs cenšamies, cik varam, panākt cilvēkiem pretī.

— **Vai tauta to vienmēr saprot?**

— Nē. Piemēram, jautā: kā tā var būt, ka Kolkā nav zivju? Beidzas sezona, un nav! Septembrī ceļmalās zivju tirdzniecība beidzas.

— **Vai pēkšņi aizsaulē aizgājušā Alfrēda Dobiļa darbam būs turpinājums?**

— Saprotu, ka mēģinās. Ģimene ir liela, apņēmība un zināšanas ir.

— **Tavā pārziņā ir ne tikai Kolkas ciems. Kas sakāms par pārējo pagasta daļu?**

— Esam labiekārtojuši kapus — Sīkragā krietni pamainīts žogs, tāpat laboti ceļi. Protams, vajadzētu vairāk. Pērn neatbalstīja Eiropas Savienības projektu, kas būtu ļāvis pāris vietās ielikt caurtekas. Šogad to darīsim par budžeta naudu, ceru, ka divās vietās iznāks. Tā gan būs avārijas stāvokļa novēršana, nevis būtiska uzlabošana.

— **Un mūžīgie stāsti par gruntsūdeņiem, par aizsērējušiem un aizraktiem grāvjiem?**

— Ko var pašvaldība? Mēģināt pārliecināt iedzīvotājus, ka viss atkarīgs no viņu saskaņotas rīcības...

— **Un vēl pārējā teritorijā?**

— Prieclājos par Milleru ģimenes rosību kultūras jomā un Lībiešu tautas nama apsaimniekošanā. Šogad, pateicoties viņu darbīgumam, pašvaldība ar 1000 latiem atbalstīs kultūras un sabiedriskos pasākumus Mazirbē.

— **Visbeidzot, kādu vārdu par pērn notikušo grāmatvedības pārkārtošanu!**

— No man pamanāmākajām pārmaiņām — vairs nav formālas saiknes ar Kolkas skolu un bērnodāru, kas līdz šim atradās Kolkas pagasta pārvaldes budžetā un pārraudzībā, un finanšu lietas notika caur pārvaldi. Protams, joprojām pastāvīgi turpinām sadarbības saimnieciskajos jautājumos. Ceru, ka izdevās *reorganizēties* tā, ka iedzīvotāji to nepamanīja. Grāmatvedība ir iestādes atbalsta funkcija, grozījumi tās darbā nekādi nedrīkst pasliktināt mūsu sniegto pakalpojumu kvalitāti. To, vai mums, pašvaldības darbiniekiem, tagad ir ērtāk vai neērtāk, iedzīvotāji nedrīkst just.

Alnis Auziņš

Šogad Mazirbē

Iepazīstinām ar Mazirbē iecerēto. Kādiem pasākumiem jau ielānoti datumi, tos arī minam. Pārsvarā norises domātas Lībiešu tautas namā, droši vien izņemot Jāņus (ja nēlīs *kā pa Jāņiem*).

Lieldienas. Jūrmalas sakopšanas talka. Divas tikšanās ar interesantiem cilvēkiem. Šlīteres ceļotāju diena 1. VI. Mākslas izstādes atvēršana. Zāļu diena, Līgo vakars, Jāņu diena. Teātra izrāde. Lībiešu svētki 3. VIII. Zaļo dziedāšanas svētki 4. VIII. Lāčplēša diena ar lāpu gājienu 11. XI. Latvijas Republikas proklamēšanas diena un Lībiešu karoga svētki 18. XI. Adventa laika koncerts.

Veronika Millere

Laika ziņas zemniekiem

Briseles *kāposts* un Latvijas lauki

7. II Briselē Eiropas Savienības (ES) daudzgadu budžeta pieņemšanas laikā par taisnīgiem tiešmaksājumiem lauksaimniekiem uzstājās arī mūsu novada zemnieks **Aigars Zadiņš**. Kā īsti tur gājis un kā vērtēt notikušo, to dažas dienas pēc atgriešanās vaicāju **SIA Gavsene** valdes loceklim.

— **Kāpēc brauci? Un vai bija vērts?**

— Jau atgriezies atpakaļ, izlasīju arī tādu domu: mājās uz dīvāna gulot, būtu sasnieguši to pašu. Es tomēr braucienu nenožēloju. Attieksmi parādīt vajadzēja. Vēl pirms tam 5. II Doma laukumā piedalījos uguns akcijā, bet 7. II jau bijām Briselē. Uguns akcija bija iecerēta kā Baltijas vienotības izpausme. Diemžēl jau tad atklājās, ka Lietuvā nebija nekā no uguns kuriem. Un Briselē jau bija pilnīgi skaidrs, ka vienotas Baltijas prasības — palielināt lauksaimniecības maksājumus — nebūs. Laimdota Straujuma bija vienīgā no triju valstu zemkopības ministriem, Valdis Dombrovskis — vienīgais Baltijas Ministru prezidents, kas uzstājās ar prasībām. Pēc tam dzirdēju gudras runas, ka neesot vajadzējis visu likt uz zemnieku kārts. Bet mūsu nozarē jau ir viskļiedzošākā netaisnība!

Nākamajā plānošanas periodā gan būs 30% pieaugums, bet šos *griestus* sasniegsim

Savdabīgajā Baltijas ceļā

5. II, atbalstot Baltijas zemnieku prasības pēc taisnīgiem tiešmaksājumiem, lauksaimnieku organizāciju rīkotajā simboliskajā *Baltijas ceļā* piedalījās arī pensaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības **Dundaga** valdes priekšsēdētājs **Guntis Pirvits** un valdes loceklis **Uģis Ludevīks**.

Kā pastāstīja G. Pirvits, viņi pārstāvējuši savu kooperatīvu. Ugunsкура vieta atradusies pie Dimzu kalniem, netālu no Iecavas. Kopā ar valdes priekšsēdētāju bija arī viņa mazbērni. Dundadzniekiem klāt piepulcējās

2020. gadā. Tad tikai izlīdzināsimies ar pārējām Baltijas valstīm un Rumāniju. Tad saņemsim 80% no Eiropas vidējiem maksājumiem. Kā bijām pašā apkašā, tā palikām.

Tomēr jāatceras viena lieta. Iestājoties mēs bijām piekrituši smagiem noteikumiem. Pagātni nevar mainīt. Tā raugoties, tagad 30% pieaugums tomēr ir zināms panākums.

Kad es tur Šūmaņa laukumā iepretī Eiropas Padomes ēkai stāvēju latviešu zemnieku korī, pārņēma sajūta, ka mēs it kā ar rokām mēģinām apturēt milzīgu leduskalnu, kas nenovēršami peld savu gaitu. Tik niecīgas ir mūsu izredzes kaut ko ietekmēt. Arī ministrei, arī premjerministram.

— **Un tomēr pa tukšo tas nebija?**

— Nē, noteikti ne. Pirmkārt, bija vērts pašam to pieredzēt. Otrkārt, kurš pateiks, kā būtu, ja mēs neko nedarītu, pat ne šādi nemēģinātu? Varbūt pat ne tik nedabūtu.

— **Ko nozīmē šāda attieksme Latvijas**

arī tuvējo māju saimnieki, kuru zeme, kādi 30 ha, atradās tieši ceļa malā, kur bija aizdegts ugunskurs. Pie viņiem piebrauca arī kāds pensionāru pāris ar savu malkas pagali, ko pielikt ugunskuram, lai labāk deg un mūsu zemniekiem izdodas panākt taisnīgus tiešmaksājumus.

Akcija notikusi no no plkst. 17.00 līdz plkst. 18.00 maģistrāles *Via Baltica* pievedceļos. 5. II izvēlēts tāpēc, ka 7. un 8. II Briselē paredzēts pieņemt ES daudzgadu budžetu 2014.–2020. gadam.

Braucot mājup, mūsējie vēl pa ceļam redzējuši, ka cilvēki pulcējušies un uzkavējušies pie uguns kuriem arī citviet. «Pasākums bija tāds neierasts, interesants», secināja G. Pirvits. Viņš gan atzina, ka diemžēl Eiropa

lauksaimniekiem?

— Tas ir konkurētspējas jautājums. Jā, ir jau dažādi zemnieki, ir arī tādi, kas uztver maksājumus kā pabalstus. Bet ražojošam zemniekam šāda ES nostādne vēl vairāk pazemina konkurētspēju. Lauksaimniecība jau Latvijā paliks, jautājums tikai, kas saimniekos. Ārzemnieki. Mēs, vietējie, nespēsim samaksāt saviem strādniekiem. Līdz ar to lauksaimniecībā strādājošiem būs jāiet pie ārzemniekiem vai arī jābrauc prom. Attīstība prasa milzu naudu, tehnika nemitīgi progresē, tajā visu laiku jāiegulda. Uz degvielas, izejvielu rēķina neietāupīsi. Kas atliek? Darb-algal!

— **Kā turp aizbraucāt?**

— Darbojos *Zemnieku saeimā*, viņi arī plānoja un rīkoja, arī Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija. No Latvijas bijām ap-tuveni 30.

— **Un leiši un igauņi?**

— Ar igauņiem iepriekš bijām vienojušies, ka stāvēsim Šūmaņa laukumā ar lielu, stilizētu platmali un it kā vāksim ziedojumu. Tas tā, ironiski, jo ES budžetam tā kā pietrūkst naudas, attiecīgi tādēļ nav iespēju mums ko krietnāk piemaksāt, tāpēc paši vācam naudiņu. Igaunī tam piekrita un vārdu turēja. Lietuvieši kādu nedēļu iepriekš atteicās, viņiem tas esot pazemojoši. Tā vienotība izšķīst. Klāt jau leiši tur bija, drusku atstatus kaut ko dziedāja. Igauniem bija folkloras an-

Baltijas zemniekus tā īsti nesadzirdēja.

Diāna Siliņa

Jaunumi pienotavā

Stāsta Guntis Pirvits:

— Esam īstenojuši *ELFLA* projektu pasākumā *Piena lauksaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšana — Piena pārstrādes iekārtu modernizācija*. Tajā krējuma vannas nomainījām pret krējuma izgatavotāju, bet piena vannu — pret piena cisternu. Tagad mums ir slēgtās tvertnes. Projektu uzrakstījām paši, un to pieņēma bez iebildumiem. Kopējā projekta summa bija 39 000 latu, no tiem 60% mums atmaksās. Iekārtas gatavoja čehu uzņēmējsabiedrība *Global Servis s.r.o.*

ASV kultūras atašeja Kerija Spindlera–Ranta. Viņa ierosināja, ka šādu pieeju vajadzētu daudzināt Latvijā, īpaši ārpus Rīgas, un piešķīra līdzekļus 10 koncertiem. Šogad sadarbībā ar pieciem jauniem Latvijas mūziķiem esam bijuši tādās vietās kā Mālpilī, Piebalgā, Ērgļos, tagad — Dundagā, vēl brauksim uz Aizputi. Man ļoti gribētos, lai šī programma izplatītos plašāk. Esmu mēģinājis ieinteresēt valsts *SIA Latvijas koncerti*, kas Latvijā organizē profesionālo koncertdzīvi, diemžēl viņi neizrādīja atsaucību...

— **Vai var salīdzināt mūsu un ASV skolēnu reakciju?**

— Ļoti līdzīga! Jau 1991. gadā biju Latvijā ar radniecīgu koncertu, toreiz sadarbībā ar Valsts filharmoniju aizbraucām uz dažām skolām. Tad gan jutu lielu atšķirību no Amerikas skolām. Tagad pieeja mācībām ir stipri līdzīga. Arī atbildes un sagatavotība ir apmēram tāda pati. Cita lieta, ka ASV ir krietni lielāka auditorija, 250 skolēnu ir parasta lieta. Bet mazākam pulciņam ir priekšrocība, tad gandrīz visi var piedalīties. Galvenais, lai bērni negarlaikotos, tāpēc darbi nedrīkst pārsniegt pusotru minūti. ASV ar īpašu programmu esam uzstājušies arī speciālā skolā.

— **Pie mums varētu Mazirbē!**

— Noteikti, vajag tikai nedaudz citu pieeju.

Mani mazbērni dzīvo Latvijā. Viņus esmu vedis uz *Latvijas koncertu* rīkotiem koncertiem. Pēc 5 minūtēm mans astoņgadīgais mazdēls, kam arī nopietnā mūzika nav sveša, saka: vectēv, brauksim mājās! Diemžēl par bērniem nedomā. Ja sākumskolas bērniem atskaņos 10 minūšu simfoniskās mūzikas skaņdarbu, viņi to neklausīsies. Viņiem jādod uzdevumi, lai klausās un meklē atbildes! Jātiek iekšā viņu domāšanas veidā!

— **Tas liek aizdomāties par pedagogijas mākslu vispār.**

samblis.

— **Ko dziedājat? Kā reaģēja publika?**

— No Dziesmu svētku repertuāra, tautas dziesmas — latviski. Diriģents Gints Ceplenieks arī bija, mūs visus savāca. Iepriekš neko nebijām mēģinājuši. Aicināja jau braukt tādus zemniekus, kas spēj arī padziedāt.

Preses pārstāvji tur grozījās, policisti, daži ziņkārīgie.

— **Vai politiķi nepienāca?**

— Vienīgi Straujuma. Viņa bija iepriecināta, ka ir vismaz kāds atbalsts.

— **Ir dzirdēti pārmetumi mūsu valdības vadītājam, ka esot vajadzējis būt nepiekāpīgākam.**

— Neko Dombrovskis vairāk nevarēja panākt. Ja viņš būtu izmantojis veto, tad mums, lauksaimniekiem, būtu vēl drūmāk.

— **Kādreiz pirms iestāšanās Eiropas Savienībā jautāju tavas domas. Tu atbildēji, ka ar smagu sirdi jāpiekrīt, jo nav citas izejas. Kā šķiet tagad?**

— Kā būtu ārpus savienības, grūti pateikt. Bet vai tik maza valstiņa spēj būt pilnīgi par sevi?

— **Tev ir skumjas pārdomas par Baltijas sašķeltību. Bet cik vienoti ir paši Latvijas zemnieki?**

— Arī jau nav. Pietiek, ja vienu gadu ir laba raža, un jau šķiet, ka viss ir kārtībā.

Alnis Auziņš

Šogad jāturpina sakārtot ēkas iekšpusi, tur jau notiek pārbūve. Nākotnē varbūt uzrakstīsim kādu nelielu projektu par atsevišķām laboratorijas iekārtām.

Piena pārstrādei netrūkst. Klāt nākuši piena ražotāji no Talsu puses.

Saimes stendi jau atvērti trīs veikalu tīkla *Maxima* veikalos Rīgā: Slokas un Augusta Deglava ielā, kā arī Kārļa Ulmaņa gatvē. Vislielākais no tiem ir Slokas ielas veikalā. Mūsu kooperatīva ražotajai produkcijai noiets ir labs.

Par 2012. gada veikumu liels paldies kooperatīva darbiniekiem, zemniekiem un val-dei!

Uzklausīja Diāna Siliņa

Par Andreju Jansonu

Dzimis 1938. gadā Rīgā. Trimdā kļuvis par komponistu un diriģentu. Spēlējis oboju Baltimoras un Pitsburgas simfoniskajā orķestrī, Metropolitēna un Ņujorkas pil-sētas operu orķestrī. Kopš 1994. gada Liepājas Simfoniskā orķestra galvenais vies-dirīģents. Virsdiriģents Dziesmu svētkos trimdā un Latvijā. 20 gadus mācījis koka-lēšanu, vadījis korus un orķestrus latviešu bērnu nometnēs Ņujorkā, Toronto un Garezerā. Lasījis lekcijas un apceres par latviešu folkloru un mūziku *Colledge Music Society* un *International Folk Music Council* konferencēs. 2011. gadā Latvijas Nacionālajā operā pasaules pirmizrādi piedzīvoja Bruno Skultes 1947. gadā bēgļu nometnē Vācijā uzrakstītā opera *Vilkaču mantinieci* Andreja Jansona iestudējumā.

— Tieši tā. Tāpat labs skolotājs prātīs ieinteresēt savā mācību priekšmetā.

— **Vai jums šī skolu programma Amerikā daļēji ir maizes darbs?**

— Jā, daļēji. Darbs ar bērniem dod lielu gandarījumu, ir ļoti saistošs. Nekad nezini, kas no viņiem nāks ārā. Reizēm tāda filozofija!

Ļoti svarīgi ir tas, ka skola audzinājusi, kādu priekšzīmi rāda paši skolotāji. ASV esmu piedzīvojis visādus gadījumus. Arī to, ka mūsu uzstāšanās laikā skolotāji savā starpā plāpā. Vai arī — skolēni ir tik skaļi, ka liekas, bungādiņas pārplīsis. Ienāk zālē pārzinis un ar megafonu viņus pārblāuj...

— **Latvijā tik traki nav?**

— Noteikti ne! Un iestāžu vadītāju interese ir lielāka.

— **Paldies par jauko ierosmi un uzstāšanos Dundagā!**

Alnis Auziņš un Diāna Siliņa

Cita opera

Mūzikas pedagogijas augstā dziesma

7. II aizraujošas un reizē apbrīnojami vienkāršas mūzikas stundas *Mazajā skolā* novadīja trimdas komponists un pedagogs **Andrejs Jansons**. Par pasākumu paldies sa-kāms arī ASV vēstniecībai Latvijā un pieciem Mūzikas akadēmijas studentiem.

Ar īsiem muzikāliem priekšnesumiem, nemitīgi uzdotiem jautājumiem un uzdevumiem klausītājiem, piedāvājumiem darboties līdzī, iejusties komponista un diriģenta lomā gluži vai vienā elpas vilcienā paiet savdabīgā mācību stunda. Kāds raksturs šķiet šim skaņdarbam? Jautrs! Un kā šo jautrību mūziķi panāk? Ātri spēlējot īsas notis. Un kas notiks, ja tieši to pašu sacerējumu spēlēs lēni, ar garām notīm? Būs bēdīgi! Un kuri mūzikas instrumenti spēlēja melodiju? Tas tur? Jā, tā ir flauta. Un kas pavadījumu? Ja, viens to tiem ir «tas garais», kas ir fagots. Un tagad paklausāties, kādu skaņdarbu bija sarakstījis Bēthovens. Lūk, melodija, bet tāds savukārt ir pavadījums. Jūsu priekšā šodien ir kvintets, pieci mūziķi ar dažādiem instrumentiem. Kuriem no tiem liksim spēlēt šī darba melodiju un kuriem — pavadījumu? Melodiju flautai un obojai, bet pavadījumu fagotam, klarnetei un mežragam? Labi! Un kādu vēl kombināciju izmēģināsim?

Tik daudzveidīgi un asprātīgi pagāja abas nodarbības. Uzzinājām, kā paša spēkiem var pagatavot mežragu un ka tinums *rullī* ir tikai tādēļ, lai šīs instruments nebūtu metrus trīs garš! Vairāki bērni arī izmēģināja, cik grūti vai viegli ir diriģēt. Jau pēc nodarbības ikviens varēja iztaujāt mūziķus un mēģināt kaut ko instrumentos *iepūst*.

Uzreiz pēc neparastās stundas pajautājām iespaidus diviem sākumskolas audzēkņiem.

Egils Zēbergs no 4. b klases: — Es lūdzu, lai blociņā man parakstās flautiste. Tāpēc ka manai mammai ļoti patīk flautas spēle. Un tad, kad mans draugs pūta klarneti, izklausījās, ka vilks gaudotul!

Sanija Kokarēviča no 3. a klases: — Patika, kā viņi spēlēja. Sākumā nezināju, kā sauc tos mūzikas instrumentus. Pēc koncerta es spēlēju flautu un oboju. Tagad vācu visu mūziķu parakstus. Varēšu parādīt mammai un tētim, un visiem saviem draugiem.

Pēc nodarbībām aprunājāties arī ar komponistu un pedagogu A. Jansonu.

— **Kā radusies pieeja — neierasti iepazīstināt ar mūziku?**

— Ar bērniem esmu strādājis visu mūžu. Amerikā ilgstoši sadarbojos ar organizāciju *Young Audiences (Jaunie klausītāji)*, kas piedāvā kameramūziku profesionālu mūziķu izpildījumā skolām, kurās nav mūzikas programmas.

— **Ideja šķiet ģeniāli vienkārša!**

— Tieši tā! Bet tā neradās uzreiz. Sākām tradicionāli, nospēlējām koncertu un beigās aicinājām ko pajautāt. Gadu gaitā radās doma, ka bērni ir jāiesaista dialogā, lai viņi domātu un aktīvi piedalītos. Tad arī dzirdētais un redzētais paliek labāk prātā.

Latvijā tāda pieeja līdz šim nav piekopta. Pērn sadarbībā ar Mūzikas akadēmiju Rīgā sarīkojām paraugkoncertu, ko apmeklēja

Ciemos

Sīkrags

Turpinājums. Sākumu skatīt 2012. gada decembra numurā.

Pēc īsa uzplaukuma ciems no 60. gadu vidus strauji panīka. Ražotni likvidēja, cilvēki aizplūda. Palika robežsargi un piejūras ciemam raksturīgā aizliegtās zonas sadzīve.

Ciema uzplaukums 50. gadu otrajā pusē — 60. gadu sākumā

Vilis Priede: — Zvejot sākām agrā pavasarī, līdzko ledus bija izgājis, un ar stāvvadiem pirmās zvejojām lielās ledus reņģes. Vienā laivā varēja iekraut līdz 5 tonnām — tad laiva bija līdz augšai pilna.

Pirmie stāvvadi bija no kokvilnas, un tos vēl vajadzēja kolterēt. Ap 1960. gadu parādījās kaprona stāvvadi. Beigās jau mēs zvejojām ar 5 stāvvadiem.

Tolaik bija arī daudz mencu. Mencu aknas fabrika neņēma pretī, tās nesa mājās un izcepa. Bija garšīgi. No galvām vārīja zupu.

Tagad zuši ir pazuduši, bet 50. gadu sākumā tos ar dižvadiem zvejoja, bija diezgan daudz. Kad mūs apvienoja ar Kolku, tur vēl zušu bija diezgan, un tos ar mudiem zvejoja.

— **Vai zušus arī kūpināja?**

V.P.: — Plaužus, asarus — tos nodeva, bet zuši... Tie nekur tālāk neaizgāja, tie palika pašiem.

Jaunais ceļš jeb fabrika Sīkragā pastāvēja 4–5 gadus — apmēram līdz 1962. gadam. Zivis apstrādāja, kūpināja, strādnieku bija daudz — jaunieši un vecāki, latvieši un krievi, vietēji un ienācēji. Pirmais vadītājs bija Arnolds Dambergs, pēc tam Drišļjūks no Mazirbes.

Sīkraga panīkums

— **Padomju laika sākumā Sīkragā bija ro-sīga dzīve un ražošana. Kāpēc no 60. gadiem te iztukšojās?**

Rasma Sakne: — Piecdesmito gadu sākumā uzbūvēja ceļu no Ventspils uz Kolku, tanī ceļu, tādu kā robežu. 50. gadu sākumā no Miķeļtorņa izdzina iedzīvotājus, likvidēja ražotnes, lai te nebūtu cilvēku. Tādēļ, ka te bija ne tikai Latvijas, bet visas PSRS galējā robeža. Sīkraga fabriku vēlāk nojauc. Drusku drupas var manīt. Čani vēl palikuši — mūrēti lieli baseini, kur zivis sāļja.

Izputēšanā roku pielika arī kolhozs *Banga* un tā priekšsēdētājs Miķelis Lisments. Pārcēla ražotnes uz Roju, no armijas fondiem dabūja ķieģeļus, asfaltu, un Roja no necila ciema kļuva par plaukstošu vietu. Tur bija zvejniecība, darbs.

V.P.: — Drišļjūks aizgāja, tad te panīka. Zivis vēl pieņēma, bet apstrāde bija Mazirbē. Strādniekiem vairs darba nebija. Tā lēnām viss iznīka. Daļa fabrikas strādnieku, kas nebija vietējie, aizgāja uz Mazirbi. Zivju jau jūrā netrūka! Tolaik lucīšus pat mala kopā, arī bullīšus, mencu mazuļus, tas viss aizgāja lopbarībai.

Laivu arī kļuva mazāk. Vecie zvejnieki nomira, jaunie aizgāja prom. Pāris gadu mēs

bijām pie Mazirbes brigādes klāt, bet tad jau tikai trīs laivas bija palikušas. Un pat tie vēl nebija visi vietējie. Tā kādus divus gadus zvejojām. Tad atbrauca Lisments, redzēja, kā mēs te mokāmies, un mūs pievienoja Kolkai.

— **Vai Sīkragā atsevišķa kolhoza nebija?**

V.P.: — Ar Kolku kopā — *Brīvais zvejnieks*, tas te bija pa visu piekrasti. Kas bija pats pirmais priekšsēdis, nezinu, vēlāk bija Vilnis Freimanis.

Izsūtīšana

R.S.: — Vispirms apcietināja *Jaunklāvu*

saimnieku Kārli Lācekli kā mācītāju, domāju, ka tūlīt pēc kara, Veroniku laikam 1949. gadā. Viņa strādāja Mazirbes pastā. Pats Fridis nomira 1930. gadā, viņa sieva Elizabete — 1970. gadā. Kārlis Lāceklis arī nomira 1970. gadā.

Veronika atgriezās 1957. gadā, Kārlis Lāceklis no izsūtījuma pārnāca mazliet vēlāk, bet viņam neļāva šeit apmesties. Viņš drīkstēja dzīvot Kuldīgā. Kādu laiku bija kalpojis Jekabpils draudzē.

No avota: Latvijas arhīvi pielikums 4/1995, 79. lpp.: «No Dundagas pagasta Kalējiem 1949. gada 27. martā izsūtīti: Veronika Lāceklis Frīda m., nometinājuma vieta Omskas apg. Molotova raj., atbrīvota no izsūtījuma 1956. g. 22. oktobrī; Ziedonis Lāceklis Kārļa d., nometinājuma vieta Omskas apg. Molotova raj., atbrīvots no izsūtījuma 1956. g. 22. oktobrī; no Dundagas pagasta Kalējiem 1954. g. 29. martā izsūtīts Kārlis Lāceklis Germaņa d., nometi-

• *Kolkā pie GAZ-51 ar stāvvadu. 1953. gads. Apakšā pa labi šoferis Edmunds Kolovs, augšā 2. no kreisās Vilis Priede, uz mašīnas pirmais no kreisās — Mazirbes brigadieris Kārlis Leiten-dorfs. Pa labi redzamas stikla bumbas.*

• *Izbrauciens jūrā — ekskursija, iespējams, Jāņos. 1. no labās Aija Kreicere, 1. rindā 2. no kreisās Silvija Ernštreite, 1. no kreisās Fanija Sproģe. Sīkrags, 1958. gads.*

— **Vai jūrmaļu uzara? Bet jūs taču šķērsojāt liedagu, lai tiktu pie laivām?**

V.P.: — Jā, mēs uz savu zvejas vietu gājām. Uzreiz pēc kara vēl neara. Vēlāk gan regulāri, katru dienu kāpurnieks brauca. Bet, kad Berija bija pie varas, tad vienu laiku vispār te valdīja tāda brīvība, ka varēja braukt pa jūrmaļu, kā grib.

Zigrīda Priede: — Mazirbē, Jaunciemā bija robežsargi. Vienreiz mēs, divas sievas, izbraucām vīriem jūrā līdz pie stāvvada. Nākam malā, sargs skrien pretī un sauc, ka robežsargi zvanijuši, kas tā par lietu, laivā jābūt trim cilvēkiem, bet esot pieci!

Jūrmaļā nevarēja ne soli paspert, ka to nezinātu. Un, ja nu kāds pie mums atbrauktu ciemos, bez mūsu ziņas no sētas nedrīkstēja iziet. Ar saimnieku kopā varēja aiziet arī uz jūrmaļu, kur laivas bija, — līdz desmitiem vakarā. Tapat baltajā mājā bija baptistu lūgšanas nams. Reiz pie viņiem atbrauca mācītājs. Uzreiz atnāk no turienes un saka: mācītājs ir pazudis! Vilis smiedamies teic, varbūt ir zastāvā! Mums telefons ir, zvanām. Jā, ir, brauc pakaļ! Izrādās, mācītājs sešos uzcēlies un nedomājis: atļauja ir, pase ir, aizies uz jūru. Robežsargi uzreiz klāt. Paņem dokumentus un prom uz zastāvu.

V.P.: — Krievu laikos notika socsacensības, posmi cīnījās par vimpeljiem. Mani partijā arī gribēja dabūt iekšā. Reiz mani uzrunāja. Bet vai es šnabi kādreiz varēju iedzert? Nu, mēs paši jau arī iedzeram, man atbild. Es saku — uzreiz tomēr nevaru atbildēt, braukšu mājās un jautāšu sievai, bez viņas atļaujas nevaru. Nu man zvana uz mājām un prasa. Drīz notikšot sapulce. Nē, es saku, man sieva neļauj.

Vienreiz skatos — pie manām mājām volga klāt. No Talsiem atbraucis otrais sekretārs. Esot teikuši, ka Ziemassvētkos esmu bijis baznīcā. Nu ja, kaimiņos te bija saiets, man patika baptistu dziesmas, biju aizgājis. Kāda modra acs to bija redzējusi. Bet es jau nebiju partijā, ko man padarīs?! Sekretārs man saka: tu saņem valdības apbalvojumus, labāk tādos pasākumos nepiedalies. Labi, es atbildu, ņemšu vērā. Bet tā jau zolīds vīrs bija. Es arī zinu, kas bija izstāstījis. Viens mans kaimiņš jau vairākas reizes bija nostučījis.

Alnis Auziņš

Autors izsaka lielu pateicību par atbalstu raksta tapšanā Ivaram Abajam, Vilim un Zigrīdai Priedēm, Harijam un Lidijai Priedīšiem un Rasmai Saknei.

Turpmāk vēl.

• *Zigurda Ernštreita kāzas Sudrabvītolos. 1. no kreisās Gunārs Ernštreits, vidū jaunais pāris Aija un Zigurds, no Dundagas atbraukuši Blumberga pūtēji. 60. gadu sākums.*

Foto no V. Priedes albuma

Lauzīsim galvas dotajā virzienā!

Sīkraga problēmas pie apaļā galda

6. II Attīstības un plānošanas nodaļā diskusijās pārrunāja pilsētbūvniecības piemiņķļa — Sīkraga zvejnieku ciems — saglabāšanas jautājumus.

Tikšanos Dundagas pašvaldībā sarīkoja pēc Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas Kurzemes reģionālās nodaļas ierosinājuma. Tajā piedalījās novada domes priekšsēdētāja Linda Pavlovska, izpilddirektore Inga Ralle, Kolkas pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens, Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs Lauris Laicāns un vairāki pašvaldību speciālisti, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas Kurzemes reģionālās nodaļas vadītāja Ilze Zikmane un inspektore Anda Lase, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālās administrācijas vecākais valsts vides inspektors Dzintars Ozols, daži Sīkraga iedzīvotāji, to skaitā *Jaunklāvu* saimniece Rasma Sakne, kas ir arī biedrības *Ziemeļkurzemes piekraste* valdes priekšsēdētāja.

Kā sākumā informēja Attīstības un plānošanas nodaļas speciālists Dairis Runcis, problēmvieta Sīkragā ir grāvis starp *Baznīckalniem* un *Ķirškalniem*, kur divi īpašnieki nevar vienoties, kura pusē grāvis atrodas. Pret šādu problēmas uzstādījumu asi iebilda R. Sakne, norādot, ka grāvis atrodas *Baznīckalnu* īpašumā un nekāda robežstrīda nav. Savukārt D. Runcis pastāstīja, ka Nekustamā īpašuma valsts un meliorācijas kadastrā grāvis kā meliorācijas būve nav reģistrēts un *Baznīckalnu* īpašnieks pastāv uz to, ka viņa robežplānā tas nav attēlots. Līdz ar to veidojas juridiska strīda situācijas: vai grāvis ir vai nav, un kā to kopt.

R. Saknei bija skaidrs, ka Civillikumā šīs lietas norādītas: sava teritorija ir jāuztur. Cauri tekošie ūdeņi ir visu kopīpašums. Ja ir problēmas un rodas avārijas stāvoklis, kopīpašnieki kopj savu teritoriju samērīgi ar viņiem piederošo daļu. Viņa minēja kādu citu lietu, proti, 2009. gadā Sīkraga grāvi renovēja, bet nākamajos 3 gados to nekopa. Pašlaik viss ir aizaudzis. Grāvī sakritušās zāles pārvertušās par dūņām, klāt vēl lapas un zari, veidojot korķi. *Jaunklāvu* saimniece pastāstīja par avārijas stāvokli, kas izveidojies šajā janvārī — atkusnī. Virsū grāvim bija izveidojies milzīgs ledus vāks, no augšas tecējuši ūdeņi, kas izplūduši uz *Ķirškalnu* mājas pamatiem. Vienreiz jau Priedes, *Ķirškalnu* īpašnieki, grī-

du mainījuši. Kad 2009. gadā grāvi renovēja, *Baznīckalnu* īpašnieki elektroniski deva atļauju, taču tas kaut ko arī maksāja, un Vilis Priede visu samaksāja. Viņam tiesības šo naudu atprasīt. V. Priede prasību necels, bet uz priekšu par savu grāvja daļu jāatbild pašam *Baznīckalnu* īpašniekam. Tas ir sirdsapziņas jautājums, noteica R. Sakne. Viņa arī norādīja, ka caurtekošo grāvi ne velti sauc par Sīkraga vaku, tas mitrā laikā darbojas kā upe. Biedrības *Ziemeļkurzemes piekraste* vadītāja ierosināja, lai pašvaldība uzraksta vēstules visiem īpašniekiem, caur kuru teritoriju plūst Sīkraga grāvis, atgādinot viņiem, ka iztīrīt savu grāvja daļu ir viņu pienākums. «Ja kāda īpašnieka vainas dēļ radušies zaudējumi citam, vainīgajam par to jāatbild», ir pārliecināta R. Sakne.

Ar jautājumu, vai grāvjus vajag atjaunot un uzturēt, pie Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas darbiniecēm vērsās Nekustamā īpašuma apsaimniekošanas un projektu ieviešanas nodaļas speciālists Gun-tis Kļaviņš.

«Jebkuri pieminekļi ir saglabājami un uzturami. Košrags un Sīkrags ir pilsētbūvniecības pieminekļi. Ja grāvis apdraud ēkas saglabātību, tad problēma ir jārisina», atbildēja A. Lase.

G. Kļaviņš vēlējās uzzināt, vai šis fakts ir dokumentēts, vai ir rakstiski pierādījumi tam, ka grāvji atstāj sliktu ietekmi uz ēkām. Kā viņš sacīja, ar katru gadu kļūst arvien bēdīgāk, un ne tikai Sīkragā vien, tomēr vajag Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas slēdzienu par to, jo citādi viņam kā pašvaldības darbiniekam ministrijā netic. Lai šāds dokuments taptu un lai tas kalpotu kā pierādījums, A. Lase aicināja visus kopīgi aprīlī doties uz Sīkragu. Tur arī varētu secināt, kāds ir stāvoklis.

R. Sakne vēl norādīja, ka trūkst Dundagas novada saistošo noteikumu jautājumus par īpašuma sakārtošanu. Ja tādi būtu, vainīgos varētu saukt pie atbildības. Viņa norādīja vēl uz citām problēmām ciemā, piemēram, *Baznīckalnu* teritorijā aiz saimniecības ēkas ir 0,6 ha lauksaimniecības zemes, aizaugusi ar kūlu, kas jau reiz sākusi degt, bet, par laimi,

kāds laikus pamanīja, un nekas ļauns nenotika. Tāpat pie vecām būdām klāt ir nekopta zāle. Ja sāk degt... «Sīkrags atrodas Slīteres nacionālā parka ainavas aizsardzības zonā. Ieejiet 7 m garos krūmos un paskatieties, kur tā ainava ir!» izsaucās R. Sakne. Ciems kļūst arvien tukšāks — Sīkragā pašlaik visu gadu apdzīvotas ir tikai trīs mājas: *Jaunklāvi*, *Ķelķi* un *Ķirškalni*. Kāds kaimiņš, rokot diķi savā īpašumā, aizstūmis ciet Sīkraga vaku, ūdens nu no *Jaunklāviem* netiek prom. Īpašnieks nav zināms, ir kāds starpnieks. Aiz *Jaunklāviem* ir kādi 50 jauni īpašumi, daži pat nezina, kuru īsti nopirkuši. Ir starpnieki, kas gaida, kad īpašumus par lielu cenu varēs pārdot. «Ar ko tad mēs vienosimies? Ar zvaigznēm? Kur tad ir tie īpašnieki? Ne man kontakti, ne adreses. Bet problēmas paliek», secināja R. Sakne.

Pēdējo tēzi apstiprināja arī D. Runcis, norādot, ka 2009. gadā, tīrot Sīkraga grāvi, *Baznīckalnu* īpašumā izraka grāvi, kāda tur agrāk nebija. Īpašnieks uzskata, ka tur nekāda grāvja nav, izraktais ir nelikumīgs. Meliorācijas sistēmas arī nav. Sanāk tā — lai tie, kas saskaņoja, arī uztur grāvjus kārtībā. Bet ko darīt, ja īpašnieki savstarpēji to nesaskaņo?

Cerīgāka bija kāda cita D. Runča ziņa — kad Kurzemes reģionā sprieda par nākamā perioda projektiem, novada Attīstības un plānošanas nodaļa rosināja iekļaut arī projektu par meliorācijas sistēmu jeb virsūdens novadīšanu piekrastes ciemos. Reģions to ir ņēmis vērā. Ja paveiksies, varbūt Kolkas pagasts varēs piedalīties pilotprojektā. Arī G. Kļaviņš pastāstīja, ka Kurzemes plānošanas reģions ierosinājumu par pilotprojektu virzījis uz Ministru kabinetu (MK). Ir jābūt MK noteikumiem ar regulējumu. Ja nebūs šādu noteikumu par koplietošanas meliorācijas sistēmu, strīds būs kā tagad — ilgstošs un bez risinājuma.

R. Sakne vaicāja, kurā brīdī viņai jārisina jautājums, ka pašlaik ūdens no *Jaunklāvu* mājām neiet prom. «Es tur dzīvoju katru dienu. Tur ir metru dziļš ūdens. Pa vārtiem netieku ārā», viņa sacīja.

Radās jautājums — kas ir saskaņojams ar Dabas aizsardzības pārvaldi, lai varētu grāvjus tīrīt. Dz. Ozols sacīja, ka kopā ar trim četriem īpašniekiem, kuru zemes slīkst ūdeņos, vajadzētu aiziet līdz jūrai, iezīmējot esošā grāvja vietu. Ja dabā ir grāvis un tajā nav aizsargājamo biotopu, piekrtām tā uzturēšanai. Taču, ja dabā nekā nav, jaunu grāvi rakt nedrīkst. Tas ir būvniecības process ar visu no tā izrietošajām sekām. R. Sakne gan iebilda, ka Dabas aizsardzības plānā rakstīts kas

cits — neitrālā zonā novadgrāvju izveidei un uzturēšanai prasības, to skaitā ierobežojumu un saskaņojumu ar Dabas aizsardzības pārvaldi, Slīteres nacionālais parks (SNP) neizvirza. «Neitrālā zona ir tikai Kolkā. Kad būs neitrālā zona katrā ciemā, tad arī neko neprasīsim», norādīja Dz. Ozols. Likumsakarīgs bija R. Saknes jautājums, kāpēc Sīkragā vēl nav neitrālās zonas. Atbilde skanēja — likumus vēl izstrādā, valdība pašlaik par to domā.

I. Zikmani interesēja, kā pašvaldība domā risināt jautājumu par nekoptajiem īpašumiem un graustiem Sīkragā. Viņa rosināja pašvaldību radīt motivējošu sistēmu, kā īpašumus sakārtot. I. Zikmane norādīja, ka būves, kas zaudējušas savu vērtību un ko nav iespējams atjaunot, un kas nepilda savus uzdevumus, inspekcija ļauj nojaukt. Ojāra Kehra īpašumu pārstāvis Oskars Miglenieks savukārt sacīja, ka īpašnieki gaida labākus laikus, kad varēs būvēties. Ja tagad nojauks vecās ēkas, pat ja tie ir grausti, tos izņems no Zemes reģistriem un nekādu būvniecību pēc tam vairs neatļaus.

Tāpat I. Zikmane vēlējās zināt, ko pašvaldība dara ar izskalotajiem kuģu vraku gabaliem un vai nebūtu vērts padomāt par nojumi, kur tos glabāt. Jāpiebilst gan, ka kuģu vraku gabali, kas būvēti līdz 1700. gadam, pieder valstij, bet par jaunākiem pašvaldībai iespējams vienoties ar valsts amatpersonām par to glabāšanu. A. Pinkens atbildēja, ka ar prieku saglabātu, bet tas ir dārgi.

Kad visi kopīgie jautājumi bija apspriesti, tikšanās dalībnieki sadalījās mazākās grupās, lai vēl pārrunātu viņus interesējošas lietas.

Diskusijas bija vajadzīgas. Kaut vai tāpēc, lai dažādas puses, apspējoties pie viena galda un apspriežot problēmas, noskaidrotu kādus jautājumus. Kaut gan atbilde par vissteidzamāk risināmo Sīkraga ciema bēdu — slīkšanu ūdeņos — palika bez risinājuma, izkristalizējās vairāki darāmie darbi. Pirmkārt, pašvaldība uzņēmās uzrakstīt vēstuli visiem ciema īpašniekiem ar aicinājumu noteiktā termiņā sakārtot viņu teritoriju, otrkārt, sarīkot braucienus kopā ar I. Zikmani un A. Lasi aprīlī uz Sīkragu, lai viņas sastādītu dokumentu par ciemā esošo stāvokli. Treškārt, pašvaldībai jāizstrādā saistošie noteikumi par īpašumu uzturēšanu. Vēl jāgaida uz SNP likuma grozījumiem, jo, mainoties zonējumam, saskaņošana ar Dabas aizsardzības pārvaldi būs vienkāršāka.

Diāna Siliņa

Pirmie sējas darbi

Skatoties baltos sniega klajumos, dārkopis jau domā par pavasari — ko un kā sēt — un pārcilā sēklu krājumus. Ir jau arī pēdējais laiks.

Ja sēklas vēl tikai iegādājaties, tad pievērsiet uzmanību valstij, no kuras tās nākušas. Itin bieži siltzemju sēklas nav piemērotas mūsu audzēšanas apstākļiem, labāk izvēlēties no Krievijas nākušās. Ja uz paciņas aiz sēklu nosaukuma rakstīts *F1*, tātad tās ir hibrīdās sēklas, kuru stādi prasa ideālus apstākļus un ir jutīgāki to svārstību gadījumā. Ja cerat, ka hibrīdie tomāti vai paprika nešlimos tāpēc vien, ka ir hibrīdi, tad velti. Arī garšas ziņā tie atpaliek no šķirnēm, kas noturīgas un ilgā audzēšanas laikā izstrādājušas spēju ražot pat tad, ja augšanas apstākļi nav tik labvēlīgi. **No hibrīdām šķirnēm nevar ņemt sēklas!**

Nākamajā paaudzē tās daļās, šīm sēklām nav šķirņu noturības, un, tās iesējot, varat palikt bez ražas!

Tiem, kas paši audzē papriku, jau jāsāk domāt par tās sēšanu. Paprika jāsēj februāra beigās un marta sākumā. Parasti sēju ap pilnu mēnesi kūdras substrātā, kas jau laikus salsierts ar karstu ūdeni, uzbrīdis un irdens. Vislabāk izvēlēties trauciņu ar dziļumu vairāk par 10 cm. Ideāli der veikalā nopērkamie kivi trauciņi, tajos dziļums atļauj veidot spēcīgu sakņu sistēmu.

Uz mitra substrāta sēklas lieku 2–3 cm attālumā citu no citas, starp rindām 5–7 cm. Ar irbulīti iestumju sēkliņu centimetru dziļi

un zemi pārļaistu ar siltu ūdeni, uzlieku plēvi un turu 25–30 grādu siltumā, kamēr sadīgst, tad lieku gaismā pie loga. Siltums dīgšanas stadijā ir ļoti būtisks: jo siltāks, mitrāka un irdenāka zeme, jo sēklai vieglāk pamosties un izspraukties no zemes. Pašu ņemtā zeme bieži ir pasmaga, un sēkliņai ir grūti uzdīgt, tajā ir nezāles....

Jo lielākā un dziļākā traukā sēsiet ar atstarpēm, jo spēcīgāki būs jūsu stādi. Tos nevajadzēs pārpiķēt, un tie sagaidīs izstādīšanu siltumnīcā lieli un spēcīgi. Paprikai nepatīk, ja kustina tās saknes, tāpēc jāpārstāda uzmanīgi.

Pirms iesēšanas sēkliņas var uzlikt uz palodzes pasauljoties: uztvert saules un mēness enerģiju, paturēt plaukstā un iztēlē vēlēties bagātīgu ražu. Visam dzīvajam patīk uzmanība un šāda parunāšanās. Mīļums un intereses izrādīšana, protams, veicina augu augšanu. Papriku dažādās šķirnes apskatāmas manās galerijās *Draugiem.lv*, iespējams iegādāties sēklas un saņemt konsultāciju pa telefonu: 63242695.

Aicinu jūs — audzējiet ar prieku un savai veselībai! Esmu nodomājusi arī turpmāk dalīties savā pieredzē. Ja uzzinājat ko noderīgu, būšu priecīga.

Edīte Seipule

Tūrisma izstādēs

Starptautiskajā izstādē—gadatirgū Balttour 2013 Rīgā, Ķīpsalā, no 8. II līdz 10. II piedalījās arī Dundagas Tūrisma informācijas centrs. Stāsta tā vadītāja Alanda Pūliņa.

— Novads bija pamanāms kopējā raibumā vairākos stendos: *Ražots Kurzēmē* līdzās Tal-su, Rojas un Mērsraga TIC un Kurzemes tūrisma asociācijai, minam pedāļus Eurovelo stendā *Ar ciskadrill pa Dundag's bogan*, Dabas seno svētvietu stendā un *Lauku ceļotāja* stendā, kurā bija arī ceļvedis pa *Lībiešu kras-tu*, kā arī varēja nogaršot Dundagas pienotavas jogurtu. Savā stendā rosījās Pāces *Vilnas fabrikas* darbinieki

Bijām pārstāvēti ar reklāmlapām, kalendāriem un Ziemeļkurzemes karti 6 valodās — šajā izstādē, izstādē Lietuvā un tagad arī Igaunijā. Īpašā ziņa — jāgatavojas uz-ņemt Krievijas tūristus, jo kaimiņzemes ceļotāju interese par mūsu zemi aug augumā.

Alnis Auziņš

No 1. līdz 3. II Lietuvas galvaspilsētā Viļņā trīs hallēs notika starptautiska tūrisma izstāde *Adventur 2013*.

Viena halle bija veltīta tūrismam, otra — aktīvās atpūtas un veselības uzlabošanas iespējām Lietuvā. Tajā 3 dienas uzstājās vingrotāji un dejotāji. Apmeklētāji varēja spēlēt tenisu, kāpelēt pa alpīnisma sienu... Trešajā hallē varēja redzēt lielās tūrisma firmas

un ārzemju viesus. Te arī atradās Kurzemes stends ar iezīmi *Ražots Kurzēmē*. Trīs dienas draudzīgi sadzīvojām mēs no Dundagas, Tal-siem, Rojas, Ventspils, Kuldīgas, Tukuma, Saldus un Liepājas. Vēl Latviju pārstāvēja Tūrisma attīstības valsts aģentūra.

Salīdzinot iepriekšējos gados trīs Baltijas valstu rīkotajās izstādēs redzēto, jāatzīst, ka Rīgā *Balttour* apmeklētāju plūsma ir vislielākā. Tallinā piedalās amatnieki, kas darbojas uz vietas, dažādas izpausmes atvēlētas muzejiem.

Lietuvas tūristus saista velotūrisms, viņi izraugās pils un atzīst jūras lielo vilinājumu. Bet diez vai visi Lietuvas tūristi vēlas tikai peldēties un laiski gulēt pludmalē. Viņi vēl grib dažādas nodarbes, parkus, kafejnīcas, veikalus, tātad piedevās nelielu burzmu. Ventspils viņu izpratnē ir gandrīz ideāla — skaista, sakopta. Un jūra! Šis komplekts var kalpot kā lielais magnēts, lai ataicinātu lietuviešus uz Kurzemi. Tālāk jāmeklē iespējas, kā viņus atvilināt uz mūsu pusi.

Par informāciju bukletos un kartēm lietuviešu valodā no brāļu tautas pārstāvjiem dzirdējām uzslavas. Satiku kādu lietuvieti, kas priecājās par Dundagas pili un siera degustāciju pagājušajā gadā.

Novēlu draudzīgu, labu sadarbību tūris-mā esošajiem un priecīgus, saudzīgus un dāsnus ceļotājus sev un citiem!

Laila Pabērza

Raibs kā dzeņa vēders

MetenĶiena KurzemĶtē

13. II rĶta pusē bērnu-darĶā *KurzemĶtē* svinēja Metenus.

Bērni, audzinātājas un viņu palĶdzes, kā arī citas darbinieces un iestādes vadītāja Ilona Onzule pulcējās laukumā pie bērnu-darĶa galvenajām durvīm un kaut ko gaidĶja... Vispirms atskatnēja akordeona skaņas. Pēc tam parādĶjās visnotaļ simpātiska Kaza ar mūzikas instrumentu. Viņa aicināja bērnus uz dažādām aktivitātēm: dziedāšanu un rotaļām, kā arī uz... lielĶšanas. Katrai grupĶnai bija jādiĶojas ar ko tādu, ko bērni labi prot. Vieni labi padevās kliegt, citiem — ātri skriet. Man visspilgtāk atmiņā palikusi grupĶņa, kas kustĶnāja sniega mākonĶi, lĶdz viss sniegs izbĶra uz zemes, un grupĶņa, kurā katrs bērns lielĶjās ar savu veidoto sniegavĶru. VisdiĶākais bija lielāks par pašu autoru.

Visi jau gandrĶz bija aizmirsuši, ka gaida Meteni, jo tas kā nerādĶjās, tā nerādĶjās. Tad nu Kaza attapās un kopā ar visiem pārējiem to sauca, prasĶdami pĶrāģus. Bet ko šis? Tiešām pavĶdēja pa bērnu-darĶa 2. stāva logu un nometa sniegā veselu sauju krāsainu pogu. Nē, pogas nevienam šajā brĶdĶ nevajadzēja. Visiem kārojās pĶrāģu. Sauca vēlreiz. Atkal lidoja pogas. Pēc trešās reizes gan Me-

• Roberts LudevĶks ar savu sniegavĶru.

Autores foto

tenis nolaida grozu ar pĶrāģiem, bet pats vairs nerādĶjās. ArĶ labi, bērni tika pie kārotā. Bet visskaistākais vēl bija priekšā — Kaza aicināja izbaudĶt ziemas priekus: pikoties, pavārtĶties pa sniegu un pavizināties kamanās. To nu bērni darĶja ar sajūsmu!

LĶdzi viņiem priecājās Diāna Siliņa

Kamēr... Dundagā

8. II pilĶ varējām baudĶt izcilā jauniešu kora *Kamēr... koncertu*.

Pēdējā laikā esam lutināti ar kultūras norisēm, un februāra sākumā piedzĶvojām Ķstu virsotni. Sprototams, katrs apmeklētājs no koncerta guva kaut ko sev atbilstoši paša muzikālajai izglĶtĶbai, pieredzei, arī — brĶža noskaņojumam. Mani *Kamēr...* uzrunāja ar gaišumi — tērpos un balsu dzidrumā, ar degsmi, kas no pavisam jaunā diriģenta Jāņa Liepiņa staroja uz kori un kā atbalss plūda uz klausītājiem zālē, ar nopietnĶbu repertuārā un profesionalitāti attieksmē un izpildĶjumā. Koncerta pirmajā daļā — dažādu gadsimtu un autoru garĶgā mūzika, jauši vai nejauši

pieskaņota gavēņa laika sākumam. Izcila bija jau pati pirmā dziesma — Ķgaņu komponista Arvo Pērtsa meistardarbs. Noteikti jāpiemin Ķrika Ešenalda Ķpaši korim *Kamēr...* rakstĶtā dziesma, kurā kā jauku papildu uzsvāru kora puīši izmantoja mūzikas instrumentus — glāzes. VērtĶba par sevi bija Marģera Zariņa mĶlas madrigāli, liekot sajūsmināties par šo apbrĶnojami daudzveidĶgo personĶbu. Koncerta izskaņā lieliski iederējās latviešu tautsdziesmas no Dziesmu svētku pūra.

Gods kam gods, šoreiz priecēja pilna zāle skatĶtāju, kas korim veltĶja pelnĶtus aplausus.

Alnis Auziņš

Teātra sports aplĶpina jeb Vidusskolēniem aug laba maiņa

Pēc gada pārtraukuma valstĶ atkal notiek teātra sporta komandu turnĶri. Tiem gatavojas visās skolās, kur sauklis *InficĶjies ar teātra sportu!* ir radĶs atsaucĶbu.

8. II aizvadĶjām pirmās nopietnās sacensības ceļā uz valsts mēroga turnĶru, kas notiks vasarā. Talsu Bērnu un jauniešu centrā (BJC) starpnovādu teātra sporta turnĶrā piedalĶjās 3 komandas no Talsu BJC: 1.-4., 5.-6. un 7.-8. klašu grupā, 1 komanda no Talsu sākumskolas: 5.-6. klašu grupā, 2 komandas no Rojas vidusskolas: 7.-9. un 10.-12. klašu grupā un 6 komandas no Dundagas: 3 sacentās 5.-6. klašu grupā, viena — 7.-9. klašu grupā un divas 10.-12. klašu grupā.

Ar mūsu audzēkņu startu esmu apmierināta. Lai arī viens turnĶrs aizvadĶts ar neizšķirtu rezultātu (5.-6. klašu grupā pret Talsu sākumskolu) un par Rojas vidusskolas komandu mūsējās bija tikai 2 un 3 punktus pārākās, pārējos turnĶros uzvarējām ar lielu punktu pārsvaru. SalĶdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem manāmi auguši meistarĶbā ir

talsenieki, savukārt rojnĶieki, kas nodarboties ar teātra sportu uzsāka tikai pagājušajā sezonā, jau pirmajās sacensībās sevi pieteica kā nopietnu spēku. Mūsu 5.-8. klašu audzēkņiem šis bija pirmais Ķstais teātra sporta turnĶrs, un sasniegtie rezultāti liecina, ka vidusskolēniem aug laba maiņa.

Nākamās sacensības dundadznĶkiem 28. II Druvā, un tad atbildĶgais starts 15. III Kurzemes reģionālajā turnĶrā. Tur izšķirsies, kuras komandas sacentĶsies valsts mērogā.

LĶdztekus gan vidusskolas 10.-12. klašu teātra studija *Dundaga*, gan 5.-8. klašu teātra pulciņš *Dundžiņi* gatavojas literāro uzvedumu skatei, kas veltĶta mūsu valsts gaidāmajai jubilejai. Pirmā, starpnovādu, kārta notiks aprĶļa sākumā Talsos, bet 15. II starpnovādu skatuves runas konkursā Talsos Dundagu pārstāvēja 5 audzēkņi. Uz nākamo kārtu tika 12. a klases skolēns Raitis Bērziņš un 9. klases skolēns Renārs Mičulis, ko tāpat kā pērn sagatavoja skolotāja MāriĶe Pēterhofs.

Vaira Kamara

Vidusskolas atklātajā šaha Ķempionātā

13. II pils lielajā zālē 15 jaunie dundadznĶieki, vidusskolas šaha pulciņa *Dundagas torņi* dalĶbĶnieki, un 16 KuldĶgas šaha skolas audzēkņi divās vecuma grupās sacentās par Ķempionu tituliem.

Sākumskolas audzēkņi ir tikai garā ceļā sākumā. Vēl reizēm zirdziņam iznāk aplams lĶciens un bandinieks grib soļot atpakaļ, vēl paliek nepamānĶts pretinieka šahs — apdraudējums paša karalim, vēl paslĶd garām iespēja vienā gāĶienā pieteikt matu pretspēlētāja monarham... «Neiespējams gāĶiens!» Šādu izsaucienu varēja dzirdēt ne reizi vien.

Sākumskolas grupā šogad Dundagas šaha pulciņā kupls dalĶbĶnieku pulks, un šīs sacensības bija ne tikai labs treniņš un iespēja iegūt sporta klasi, bet arī pārdomu viela skolotājam.

Sākumskolas grupā sacentās 23 dalĶbĶnie-

ki pēc Šveices sistēmas. Uzvarēja kuldĶdzniece KristĶne GrĶnberga ar 6 punktiem no 7 iespējamĶiem, savukārt trīs labākie jaunie dundadznĶieki — Dāvis Alķšbirze (6. vieta), Aleksis Fesenko (10. vieta) un Markuss Ekers (11. vieta) — ieguva pa 4 punktiem katrs un izpildĶja arī IV sporta klases normu. **Vidusskolas grupā** astoņi III sporta klases šahisti sacentās apļa turnĶrā. Uzvarēja kuldĶdznĶieks Kristaps Goldbergs ar 5,5 punktiem. DundadznĶieks Rūdolfs Braķis ieguva 2. vietu, par puspunktu atpaliekot gan no uzvarētāja, gan no II sporta klases normas. Otrs labākais dundadznĶieks EdĶjs Tropiņš ar 2,5 punktiem palĶka sestais.

Paldies mūsu KuldĶgas šaha draugiem par atbalstu un atsaucĶbu! Paldies pašvaldĶbai par pils zāli, jaukajiem diplomiem un medaļām!

Alnis Auziņš

Jaunumi atkritumu apsaimniekošanā

Martā Dundagas novadā darbu sāks uzņēmums *Eco Baltia VIDE*. Klientiem novadā joprojām būs pieejami *SIA Kurzemes ainava* lĶdz šim sniegtie pakalpojumi — sadzĶves atkritumu un būvgruķu izvešana, kā arī kartona un PET pudeļu savākšana.

Eco Baltia VIDE radĶes, apvienojot iedzĶvotājiem labi pazĶstamo *Kurzemes ainava* ar RĶgas un Jūrmalas reģionā strādājošajiem vides un atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumiem *Eko RĶga* un *Jūrmalas ATU*.

IzteiksmĶgā priekšstāde

13. II Pastendes kultūras namā notikušajā Talsu, Dundagas, Mērsraga un Rojas novādu kultūras darbinĶku saĶietā pils direktore Baiba Dūda un kultūras dzĶves organizētāja Ruta Bērziņa saistoši uzstājās, dažās minūtēs prezentējot pērnā gada galvenos pasākumus un mūsu amatiermākslas kolektĶvus.

«Bijām izdomājušas, ka mūsu priekšnesumā pie zāles durvīm satiksies mūsdienu deju kolektĶvu konsultante un amatierĶeātra dalĶbĶniece — es ar Rutu. Nevarējām vien sadalĶt, kurai būtu Ķstais laiks mēģinājumam zālē. Tāds jau arī pērnais gads pilĶ bijis — ļoti rosĶgs. Pāršķirstot albumu, ko parādĶjām uz ekrāna, noskaidrojām, kas zālēs darbojas, kādi pasākumi aizvadĶti Dundagā un Kolkā. Mūsu prezentācijai lieliski noderēja Signes Šeptes adĶtās krāsainās cepures, ko izmantojām kā parūkas», pastāstĶja B. Dūda.

Viņa pieminēja, ka arī šoreiz sumĶnāja bibliotekārus, darba jubĶlārus, starp kuriem bija arī mūsu Inese Napska — viņa Dundagas bibliotēkā nostrādājusi 35 gadus. Sveicam Inesi! Bet mūsu kultūras dzĶves vadĶtājam novēlam arī turpmāk radoši dzirksteļot.

Diāna Siliņa

Galda spēlēs pilĶ

16. II sacensĶbu labākie.

Šautriņu mešanā: I Gints Jānbergs, II Sandra KokoreviĶa, III Ēriks Blumbergs. **Šaušanā ar pneimatisko šauteni:** I Mairis Dambergs, II Dainis Zvirbulis, II Guntars Sils. **Galda tenisā:** I D. Zvirbulis, II G. Jānbergs, III Gundars Krūziņš. **Dambretē:** I Elvis Bēķis, II Niklāvs Krūmiņš, RiĶhards Blumbergs (abi ar Niklāvu — bērnu-darĶa *KurzemĶte* audzēkņi). **Novusā:** I Aivis Kalniņš, II Alnis Auziņš, III Ē. Blumbergs. **Šahā:** I A. Auziņš, II E. Bēķis, III Aldis SĶpols. Kuplākais dalĶbĶnieku skaits bija šaušanā — 18, šautriņu mešanā — 14 un novusā — 12.

Paldies rĶkotājiem un tiesnešiem — Aigai Ūdrei un Ancei Freibergai — un novada domei par diplomiem un medaļām.

Alnis Auziņš

Atbilstoši Komerclikumam *SIA Eco Baltia VIDE* pilnā apmērā pārņems visas lĶgumā noteiktās *SIA Kurzemes ainava* saĶstības, tāpat saglabāsies iepriekšējie pakalpojumu tarifi. Norēķini par pakalpojumiem lĶdz nākamā rēķina saņemšanai vēl veicami *SIA Kurzemes ainava* atbilstoši rēķinā norādĶtajam.

Vairāk informācijas pa tālruni 63 291 876 vai e-pastu kurzeme@vide.ecobaltia.lv.

Astra Šēnberga,
Eko Media vecākā projektu vadĶtāja

Seminārs lauku uzņēmējiem

6. III plkst. 11.00 pils mazajā zālē Latvijas lauku konsultāciju un izglĶtības centra Talsu nodaļa aicina uz bezmaksas informatĶvo semināru **2013. gada aktualitātes lauku uzņēmējiem**.

Darba kārtĶbā aktuālā informācija no Pārtikas veterinārā dienesta, Lauksaimniecības datu centra, Valsts augu aizsardzības dienesta, Lauku atbalsta dienesta (arĶ par valsts subsĶdĶjām un *LEADER* iespējām), Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras, Nodarbinātības valsts aģentūras, Valsts ieņēmuma dienesta par grozĶjumiem nodokļos un nodevās 2013. gadā, kā arī par Lauksaimniecības zemes iegādes un apgrozāmo lĶdzekļu aizdevumiem un mikrokrēdĶtu.

Ilze Šteine

Visu februāri **Kaļķu bibliotēkā** apskatāmas madonieša Aivara AivĶksta esejas un fotogrāfĶjas.

Velga Rozenberga

Kopš 11. II pašvaldības interneta vietnē www.dundaga.lv atkal atvērts forums.

«DundadznĶieks» Nr. 4 (153)
2013. gada februāris.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk divas reizes mēnesĶ, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtĶšanas indekss pastā 3085.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

RedkolēģĶja: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauz redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizĶbu atbild tos snieguši amatpersona, citos gadĶjumos — raksta autors, intervĶjās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadĶjumā lūdzam atsaukties uz «DundadznĶieku».

Iespiests Talsu tipogrāfĶjā. **Metiens:** 400 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize